

والصفتش

که کسی کاری کند و بدان آن خواهد که مردمان غایب بخیر گفت علی السلام
 که چون روز قیامت بشود و این دنیا بگذشت و همه بندگان را بگردانند
 ایشان و مرایان را گویند بروید بسوی آن کسانی که کار از بهر ایشان کرده
 و پاداشت کار از ایشان چو نیکو بنکر از ایشان صحیح است بگوید ابو جری
 رحی الله عن روایت که از پیغمبر صلی الله علیه و سلم که او گفت ای زلفای
 می خواند که هر کسی که کاری کند و در آن کار کسی را با من شریک کند من از
 وی بیزارم پس درین خبر دلیل است که هر کاری که کند که نه از بهر خداست
 باشد آن از وی نبردند و جای وی در فرج باشد دلیل برین قول است
 که فرمود تعالی من کان فزیة العاجلة غفلة غفلة فینها ما نسا و لمن فزیة
 ثم جعلنا له جهنم یصلیها مذمومة محرمة و من اراد الاخرة و پی
 لها سیرها و تقو مؤمن فاولیک کان سعیرهم مشکورة امین این
 است چنان باشد که هر که کاری کند بسبب از برای دنیا و خواه خدا تعالی
 او را دنیا دهد چندان که از تعالی خواهد پس در آن جهان او را بوزخ
 در آرد و او را از رحمت خود دور گرداند و هر کسی که برای آن جهان
 خواهد آن کار از بهر خدا تعالی باشد پس آن مومن باشد آن از وی نبردند
 ۹ سلائی

والمعاشرة